

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 09-04-17

Col·lecta:	241,95
Caixetes ciris	104,75
Caixetes:	7,45
Caixetes Càritas:	75,81
Menjador (Caixetes)	165,00

Lectures del diumenge II de Pasqua, dia 23 d'abril

1ª: Ac 2,42-47; Sl 117; 2ª: 1Pe 1,3-9;
Ev: Jn 20,19-31

MENJADOR

Àpats servits al menjador durant le mes de març: 826

C.E. ANEM A CAMINAR

El proper dissabte dia 22 hi ha sortida del centre excursionista a Fabert.

UN CONTE

Les herbes de la sogra

Una noia xinesa, Lee, es va casar i visqué amb el marit i la sogra, amb la que no s'entenia. Els mesos passaven i cada dia discutien més entre elles.

Lee no ho suportà més i visità un amic del seu pare. Després d'escoltar-la, el Sr. Huang li donà un paquet d'herbes, dient-li:

- Per alliberar-te de la sogra no pots usar-les d'una sola vegada, ja que hi haurien sospites. Cada dos dies poses una mica d'aquestes herbes al seu menjar. S'anirà enverinant lentament. Per estar certa de que ningú dubtarà de tu quan mori, hauràs d'actuar amb molta cautela: no discuteixis mai, ajuda-la a resoldre els seus problemes, fes-t'hi amiga. Segueix totes aquestes instruccions al peu de la lletra.

-Sí, Sr. Huang, ho faré.

Lee tornà ben decidida a iniciar el projecte

per assassinar la sogra.

Passaren les setmanes i cada dos dies servia a la seva sogra un bon dinar tractat amb aquelles herbes. Com li havia indicat el Sr. Huang, controlava el seu temperament, obeïa la sogra com si fos la seva pròpia mare. Calia evitar sospites. Amb sis mesos aquella casa havia canviat. Lee havia controlat el temperament i ja no avorria la sogra, tot al contrari, fins i tot li havia agafat tendresa.

L'actitud de la sogra també havia canviat i començaren a tractar-se de mare a filla i de filla a mare. Un dia Lee anà novament al Sr. Huang per demanar-li ajuda:

-Per favor, m'ajudi a evitar que la metzina mati la meva sogra. Ella s'ha tornat una dona agradable i l'estimo com si fos la meva mare. M'havia equivocat, no voldria que es morís pel verí que li he dosificat.

El Sr. Huang somrigué:

-Sra. Lee, no es preocupi. La seva sogra no ha canviat, la que ha canviat és vostè. Les herbes que li vaig donar eren vitamines per millorar la salut. La metzina estava en la ment de vostè, en la seva actitud, però fou llençada fora gràcies a l'estimació que vostè li donà.

ENS HO HAN FET ARRIBAR

Gràcies Senyor, per la teva existència, gràcies perquè a més d'existir, ets amor, gràcies per la creació, gràcies per haver-te encarnat de Maria Verge i haver-me-la deixat per mare.

Gràcies per la teva passió i mort, gràcies per la teva gloriosa resurrecció. Gràcies per haver-te quedat a l'eucaristia, per l'aliment i salvació de la meva ànima.

Gràcies per la vida eterna que ens tens promesa i preparada, gràcies per la vida terrena, gràcies per la família, gràcies per la fe, gràcies per la salut, gràcies pel treball,

...i gràcies pel que em dones i pel que em treus.

Gràcies!

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

16 d'abril del 2017

Núm. 688

Diumenge de PASQUA Any A

No hi és aquí, ha ressuscitat!

Per què busqueu entre els morts aquell que és viu? No hi és aquí! Ha ressuscitat!

És Pasqua. Aquell que acabà a la creu, desnonat per quasi tots, rebutjat, condemnat, odiat, menyspreat, com un criminal.....Aquell que era tingut per un gran profeta, el Messies, que va entusiasmar a tanta gent.....ara que és abandonat per tothom....Déu està en ell.

Jesús acaba en un sepulcre tancat amb una gran pedra. Tot s'ha acabat. Déu calla. Però Déu està en Jesús. El glorifica. No tot s'acaba. Aquell que donava vida i una vida definitiva, ara Déu el glorifica. No el busquem entre els morts, és viu, és amb aquells que encara tenen un bri d'esperança, d'il·lusió, amb aquells que encara conserven la vida. Jesús està amb aquells que, desnonats per tothom, no senten l'escalf humà i Jesús els abraça i estima. I ens ho diu a mi i a tu, que abracem, que mirem, que tinguem misericòrdia, que perdonem, que compreguem.....

És Pasqua. Déu amb nosaltres. Jesús és viu. Aquest podria ser el Credo que podríem resar:

Creiem en un Déu que és Pare, i que fa sortir el sol per a tots, i no entén de llenguatge, d'odi ni de violència, que no fas distincions d'ètnies ni cultures. Però tampoc és indiferent davant el sofriment i que pren partit a favor dels més febles i més petits.

Creiem en Jesús, el Fill de Déu, que ens ofereix la seva amistat i va entregar la seva vida a la creu per la causa de tots. Creiem que és crucificat de nou en el dolor dels nostres germans, morts a mans d'altres germans. Jesús mor perdonant a tots aquells que el torturen i el maten.

Creiem en els homes i dones i nens que ens aquest món estimen i perdonen, i el fan així més habitable. Creiem que és l'Esperit de Jesús qui els anima i dóna força perquè el que és impossible pels homes Déu ho fa realitat en Jesús.

FULL INFORMATIU

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenuou.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenuou.cat

Lectura dels Fets dels Apòstols: Ac 10, 34. 37-43

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

Salm responsorial 117

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: perdura eternament el seu amor.

La dreia del Senyor fa proeses, / la dreia del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses: Col 3, 1-4

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreia de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan: Jo 20, 1-9

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Salmo responsorial: 117

Dad gracias al Señor, porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / Eterna es su misericordia.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor.

La piedra que desecharon los arquitectos, / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente.

Llums i ombres en el 4t aniversari del papa Francesc (II)

Cristianisme i Justícia · **Arnaldo Centeno**.

(continua de la setmana passada)

Ombres

Però a més de llums, també trobem algunes ombres:

1. La principal ombra és la resistència dins de la cúria Vaticana encapçalada per diversos cardenals, entre ells Muller, que és el Prefecte de la Fe (el que abans va ser la Inquisició), i altres cardenals que tenen cura de l'ortodòxia estricta, el Dret Canònic, el ritu litúrgic estricte i tot el que suposaria un gran canvi en l'Església.

2. Hi ha també els membres de la cúria que se senten afectats per la revisió econòmica.

3. La comissió que el papa va nomenar per a la revisió de la cúria no ha estat la més idònia ni dinàmica, i l'encapçala el qüestionat cardenal d'Hondures (que va recolzar el cop d'estat en aquest país).

4. Es critica que no ha estat prou forta la seva postura davant la pederàstia pel que fa a mesures concretes.

5. Una ombra molt important és que **molts bisbes i sacerdots l'aplaudeixen, però no es mouen en la línia que ell està impulsant**.

6. Hi ha més simpatia i acollida del seu missatge en la societat que en molts ambients de l'Església.

7. Com que té molts fronts on voldria un canvi, no pot ser en tots, i hi ha camps com el de la litúrgia en què no ha fet canvis significatius.

8. Una ombra o inquietud important és qui donarà continuïtat al seu impuls renovador, i que no passi com amb la involució que va promoure Joan Pau II en el procés renovador que venia del Concili Vaticà II.

9. I finalment, com a ombra o com a dubte, ens preguntem què s'està fent en concret en l'Església, en les parròquies i comunitats, en la línia del que està impulsant el papa.

Què pensem de tot això?, quines conseqüències tenen i quines crides ens fan aquestes llums i ombres per a la nostra reflexió i per al nostre actuar?